

ॐ ह्रीं अमो गीतमयु लज्जा जीवर इत्यकाय रमा सदा सुखं ॥

॥ १४८ ॥ अथैवमवशः सर्वमात्मनः ॥ १४८ ॥ अथैवमवशः सर्वमात्मनः ॥

शांमुखः स्वयं ॥ १४७ ॥ अर्थः ॥ अर्कोकोवशमाविर्भावः स्व

हो आश्वशमारह्यमवेमुद होमुखउदकोनदसायत्रिहो

॥ ४३ ॥ सुखं ज्ञानं नरं दुःखं दुःखं नरं सुखं ॥ सुखं दुःखं नरं सुखं ॥

एषा चक्रवर्त्यपि वर्तते ॥ १४८ ॥ अस्यार्थः ॥ सुखका अंतरमातुः ॥

सुखं ह्यसुखं क्लेशोऽपि सुखं तदुच्यते ॥ मनुष्यकर्मसुखं तदुच्यते ॥

वान

३७

विह्वलः ॥ १४८ ॥ वक्रभिर्मुखसंघातेरन्मोन्यथशुद्धिनिमिः ॥ १४९ ॥
यं निशुक्लं सर्वं नृपैर्दृष्टिर्वदितुं करः ॥ १४९ ॥ अस्मार्थः ॥ सु
खं सर्वं वा इलाभमाकाथाउंमा ॥ अणीक एककोषयोजनैर्न
नृजैश्चीसूर्यकन वादलेह्योपयार्हेह्योपह्वन ॥ १५० ॥ अउ
नमहसंगैर्नयापथमागति ॥ यरेयिह्योशिह्नाहलेमथमि
विधीयते ॥ १५० ॥ अस्मार्थः ॥ कनात्रसितसंगभयायद्विभले
मानिसूर्यदिह्योर्नैवेलाउंछसुलिनीले ॥ इध्वोकिन्नायापनि

३७

३७